

عنوان مقاله:

حدود و ثغور نرمش قهرمانانه در سیره سیاسی امیر المومنین علی (ع) در نهج البلاغه

محل انتشار:

دوفصلنامه مطالعات اعتقادی سیاسی، دوره 1، شماره 1 (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

مجید رنجبری - گروه معارف اسلامی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه بیرجند

خلاصه مقاله:

از سبک و سیاق مرسوم در سیاست های امروزی حکومت ها؛ نرمش، انعطاف و مذاکره باهدف رسیدن به بهترین نتیجه برای حل تعارضات، اختلافات و تنش های موجود چه در امور داخلی و چه در سیاست خارجی آن هاست. آنچه در اسلام در رابطه با رفتار و ارتباط با معاندین و مخالفان سیاسی حکومت ضرورت دارد و قابل تامل است، اصل نرمش، انعطاف و مداراست و این اصول نیز بر پایه شریعت و با تاکید بر اصل عزت، حکمت و مصلحت مبتنی است. هدف اصلی این پژوهش، شناخت، تشریح و تبیین حدودمزه های نرمش قهرمانانه در سیره سیاسی علی (ع) و تأثیرات و پیامدهای به کارگیری این تاکتیک در رفتار افراد و گروه های مختلف جامعه اسلامی است. این تحقیق از نظر روش انجام کار، توصیفی - تحلیلی و از نظر روش گردآوری داده ها، کتابخانه ای است. نتایج، حاکی از آن است که در مدت زمان حیات سیاسی علی (ع) ایشان در مقاطع مختلف و بنا به شرایطی از این تاکتیک استفاده نموده و همه آن نرمش ها در جهت حراست از اصل اسلام و مسلمین به کار گرفته شده است. نرمشی که ایشان در امور سیاسی به انجام رسانده اند، در چارچوب ارزش ها و بر اساس مصالح امت بوده و به شرایط و اوضاع جامعه نیز توجه همه جانبه داشته است. ایشان حق گرای و پایداری بر اصول را به صراحت جزء برنامه های حکومتی خود اعلام می کند و بیان می دارد که شرایط و اوضاع مختلف سیاسی، نباید انسان را به مصالحه و نرمش بر سر اصول و حقایق وادار کند.

کلمات کلیدی:

نرمش قهرمانانه، سیاست، علی (ع)، نهج البلاغه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1990956>

